

Ślady ognia Wędrowniczka

Stowarzyszenie Harcerstwa Katolickiego „Zawisza”
Federacja Skautingu Europejskiego

**Bądźcie zawsze gotowi do obrony wobec każdego, kto
domaga się od was uzasadnienia tej nadziei, która w was jest.**

(1 P 3, 15)

Zielony szlak wędrowniczkowski jest pełnym nadziei etapem Twojej formacji.

Oto ożywia Cię nadzieja murów, które wznosisz. Budujesz swoje życie na solidnych fundamentach, a mówiąc językiem Ewangelii – na skale, którą jest Chrystus.

Uczysz się kompetentnie i samodzielnie poruszać po różnych dziedzinach życia, według ustalonej hierarchii wartości, w ciągłym rozwoju swoich talentów. Nie stoisz w miejscu. Wędrujesz. Rozeznajesz, szukasz, przyglądasz się, poznajesz, rozwijasz...

Pragniesz być człowiekiem nadziei, pokoju i honoru, czyli praktykować zgodność tego, co uważasz za dobre, z tym jak żyjesz.

Wysłuchujesz się więc w głos Boga. Od Niego pochodzi pokój, który jest kojącą, uciszającą nadzieją. Miej pewność, że On Ci odpowie, wskaże, wesprze, poprowadzi. Szukaj nieustannie Jego woli w swoim życiu, miejsca spotkania z Nim w Kościele, w Słowie Bożym, w liturgii, sakramentach.

Niech to wszystko dokonuje się tam, gdzie żyjesz: w rodzinie, szkole, pracy, harcerstwie.

Nie lękaj się, wypłynij na głębię, w całym postępowaniu stań się świętą na wzór Świętego, który Cię powołał (por. 1 P 1, 15).

Harcerstwo

Czuwajcie — to znaczy postępujcie tak, by móc szczęśliwie żyć.

(Robert Baden-Powell)

Harcerstwo to pewien określony sposób życia i sposób na życie. To pewien styl, któremu charakter nadaje Przyrzeczenie, a który swe wyznaczniki, drogowskazy znajduje w Prawie i Zasadach harcerskich.

Styl ten wybiera się w młodości, z łaską Bożą na całe życie.

Każda wielka rzecz musi kosztować i musi być trudna. Tylko rzeczy małe i liche są łatwe – powiedział kard. Stefan Wyszyński. Harcerstwo jest wielką, a więc niełatwą sprawą. Czy chcesz podejmować ten radosny trud w swoim dorosłym życiu?

Jako przewodniczka wędrująca zielonym szlakiem nadziei zastanów się nad takimi sprawami:

- ~ Czy postrzegasz harcerstwo jako wspólnotę, której kształt zależny jest również od Ciebie?
- ~ Czy potrafisz skupić uwagę na konkretnych problemach, a pracując nad nimi nie panikować, lecz powierzyć je z ufnością Bogu?
- ~ Czy umiesz skoncentrować się na własnej służbie i obowiązkach, zamiast krytykować innych i zajmować się ich sprawami niepotrzebnie (czyli nie z powodu troski o dobro drugiego człowieka, lecz np. z ciekawości lub plotkarstwa)?
- ~ Czy aktywnie uczestniczysz w życiu ogniska, budując zdrowe relacje z innymi?
- ~ Czy potrafisz odróżnić aktywizm od rzeczowej, sensownej pracy? I czy uświadamiasz sobie konieczność NIEUSTANNEJ osobistej formacji?

- ~ Czy rozwijasz swoje kompetencje szefowej – uczestnicząc w obozach szkoleniowych, warsztatach – aby doskonalić swoją służbę wychowawczą?
- ~ Czy konsekwentnie i stale pracujesz nad swoim dziełem, służąc innym techniką, w której się specjalizujesz?
- ~ Czy nie ograniczasz swojej wiedzy metodycznej jedynie do gałęzi, w której służysz? Pamiętaj, że ważne jest całościowe spojrzenie na Ruch, znajomość pedagogiki wszystkich trzech gałęzi.
- ~ Czy swoim życiem świadczysz o tym, że jesteś harcerką nie tylko wtedy, gdy ubierasz mundur, ale zawsze?
- ~ Czy Twoje postępowanie może być dla innych wzorem życia według ustalonej hierarchii wartości?

Lektury:

- ~ Barbotin E., *Skauting i pedagogia wiary*, Sandomierz 1998.
- ~ Bouchet H., *Skauting i indywidualność*, Warszawa 1998.
- ~ Dokumenty podstawowe FSE.
- ~ Drozdowski M., Peszkowski Z., Nowik G., *Harcerska antologia papińska*, Warszawa 1999.
- ~ Glass A., *Podstawy duchowości instruktorskiej*, Warszawa 1998.
- ~ *Skauting Katolicki. Idea o. Jakuba Sevina SJ*, Migut B. (red.), Tarnów 2002.

Duchowość

Duchowość to **żywy i osobisty związek z Bogiem Żywym i Prawdziwym.**

Związek ten to obopólna zgoda, uczestnictwo, spotkanie, ale trzeba pamiętać, że zapraszającym jest Bóg – On pierwszy nas umiłował i wezwał do udziału w swoim Boskim Życiu. Jako istoty obdarzone wolną wolą mamy możliwość wyboru: możemy przyjąć zaproszenie Boga, bądź je odrzucić. Lecz pamiętaj o słowach Jana Pawła II – można zaproszenie odrzucić, ale czy wolno?

Twój związek z Bogiem ma być **żywy**: wymaga Twojego aktywnego uczestnictwa i działaniażywianego sakramentami – źródłami łaski, obecności i mocy samego Chrystusa.

Ma to być też związek **osobisty**: zaangażowana musi być cała Twoja osoba, dusza i ciało, rozum i serce, wola i działanie, także uczucia.

Bóg Żywy to JAHWE – „JESTEM, KTÓRY JESTEM” – Bóg samoistny, nie stworzony, Bóg życia, który sam jest Życiem, początkiem, źródłem i celem każdego istnienia.

Bóg Prawdziwy to ten, który sam objawił się człowiekowi, ofiarowując mu swoje Imię, co w rozumieniu biblijnym oznacza, że dał człowiekowi siebie samego; Bóg, który jest pełnią prawdy i samą Prawdą.

Ten związek z Bogiem wyraża się w modlitwie. Jakkolwiek byśmy jej nie nazwali: rozmowa z Bogiem, medytacja, trwanie w Bożej obecności. Uczynmy się jej przez całe życie i to na różne sposoby. Możemy też określić, co jest dla niej istotne:

- ~ Religijność
- ~ Życie sakramentalne
- ~ Życie w Chrystusie

Religijność

Przyjrzyj się swojej wierze, czyli Twojej odpowiedzi Bogu, który Ci się objawia i udziela, przynosi światło i odpowiedzi na ostateczne pytania.

Istotne do przemyślenia są tu: Credo, Godzina Światła, Kościół (Twoje życie w nim, budowanie go).

Życie sakramentalne

Inaczej mówiąc: celebrowanie misterium paschalnego. Chodzi tu o liturgię, czyli o uczestnictwo w dziele Bożym, poprzez które Chrystus kontynuuje w Kościele, z Kościołem i poprzez Kościół dzieło naszego odkupienia.

Do przemyślenia: sakramenty.

Życie w Chrystusie

Chrystus objawił nam Ojca i posłał od Niego Ducha Parakleta. Żyjemy w czasach działania Ducha Świętego, który nas wszystkiego uczy i przypomina to, co Pan Jezus nam powiedział. Jesteśmy więc powołani do życia w Duchu Świętym – w Tym, który nas uświęca.

Powołanie do świętości jest pierwszym powołaniem chrześcijanina. Realizuje się ono na różne sposoby: w małżeństwie, kapłaństwie, życiu konsekrowanym. Jest ono wezwaniem do pełni życia chrześcijańskiego, do doskonałej miłości.

Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty.

(Kpł 19, 2)

Bądźcie doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski.

(Mt 5, 48)

Do przemyślenia:

- ~ mój obraz Boga
- ~ powołanie do szczęścia
- ~ wolność
- ~ moralność czynów
- ~ moralność uczuć (uczucia, ponieważ są od nas niezależne, nie podlegają ocenie moralnej. Podlega jej natomiast to, co z tymi uczuciami czynimy. Warto tutaj zauważyć, że 7 grzechów głównych dotyczy nie uczuć, ale postaw!)
- ~ sumienie
- ~ cnoty: szczerość, ofiarność, czystość; roztropność, sprawiedliwość, męstwo, umiarkowanie; wiara, nadzieja, miłość
- ~ dary i owoce Ducha Świętego (w: Ga 5, 22-23)
- ~ grzech, walka z nim
- ~ wspólnota ludzka
- ~ uczestnictwo w życiu społecznym
- ~ sprawiedliwość społeczna, solidarność
- ~ prawo moralne (Kazanie na Górze, przykazanie miłości, nowe przykazanie miłości)
- ~ łaska i usprawiedliwienie
- ~ Dekalog
- ~ przykazania kościelne
- ~ świętość chrześcijańska

Droga do świętości wiedzie przez krzyż; nie ma świętości bez wyrzeczenia i walki duchowej; postęp duchowy wymaga ascezy

Spis treści

~ Harcerstwo.....	5
~ Duchowość.....	11
~ Osobowość	19
~ Zdrowie.....	25
~ Rodzina.....	31
~ Ojczyzna	37
~ Praca	43
~ Służba	49
~ Komunikacja	55
~ Kultura	61
~ Przyroda	67
~ Czas wolny.....	73
~ Wskazówki dla szefowej.....	79